

de yderliggaaende Standpunkter vil hindre ham i, der at hjælpe os til den rette Middelfart. Jeg er bange for, at det ærede Medlems noksom bekendte store Sans for, hvad jeg maaske uden Fortrydelse maa kalde Luftkasteller, paa Forhaand vil give ham en alt for stor Sympati for saadan en Luftkørsel, som det vil blive at køre mellem Jylland og Fyn paa denne mulige Bro over Lille Bælt.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) sagde forleden Dag, at han ønskede Kamp med Landstinget. Jeg kan ganske i Almindelighed være enig med det ærede Medlem i, at der kan være Tider, hvor der maa Kamp til. „Kamp maa der til, thi de Gnister, som springe af Staalet, fortære det raadne og lyse langt ind i kommende Tider“, saaledes siger efter Bjarneson Hellig Olav i sin Bøn for Slaget ved Stiklestad. Kamp maa der til; men jeg er rigtignok af den Overbevisning, at vi i den sidste Menneskealder have haft nok af politisk Kamp her i Landet, og at det ikke var for tidligt, om vi udnyttede den nuværende gunstige politiske Stilling til et jævnt og godt politisk Arbejde, der kunde læge de Saar, Kampen har slaaet, og lære alle Danske atter at forstaa og fordrage hinanden. Jeg er nemlig af den Anskuelse, at den politiske Stilling i Øjeblikket er ret tilfredsstillende. Jeg kan virkelig ikke se rettere, og jeg har da ogsaa lagt Mærke til, at de ærede Medlemmer, som ville gøre en modsat Opfattelse gældende, hente Grundene til deres Bekymringer langt ude i Fremtiden. Men er det dog værd at lade sig paavirke af de Uvejrsskyer, som mulig staa og dæmre langt nede i Synskredsen? Skulle vi ikke hellere holde os til den Tilstand, som er, og se at udrette det mest mulige i den? Vi begyndte jo denne Rigsdags-samling med under megen Honnør og fuld Enstemmighed at vedtage Loven om en Hæderspension til Enkefru Finsen. Skulle vi ikke tage dette som et godt Varsel, eller, hvis der, hvad jeg dog ikke formoder, skulde være enkelte Medlemmer af dette høje Ting, der ere blevne saa møderne, at de ikke mere tro paa Varsler, skulle vi saa ikke tage det som et venligt Fingerpeg om, at vi i denne Valgperiodens mellemste Samling skal komme til et godt og frugtbart Samarbejde til Ære for Regering og Rigsdag, til Gavn for Land og Folk.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Over for det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds vil jeg fremhæve, at der i, hvad jeg har sagt, ikke findes nogen som helst Kritik af de mange eller lange Taler. Det, jeg har sagt, — og det staaer jeg ved baade her og andetsteds — er, at der ved denne Finanslovbehandling har vist sig langt mindre Interesse end ved nogen tidligere, jeg har overværet. Jeg har ikke sagt noget som helst hverken om de lange eller de mange Taler, der har været eller maatte blive holdte. Dernæst forstaaer jeg ikke rigtigt, hvad der berettiger det ærede Medlem til at give mig gode Raad i Retning af at holde mig til Jorden. Jeg behøver ikke en Gang at henvise til, hvad det ærede Medlem har præsteret tidligere, jeg kan holde mig til, hvad han i Dag har præsteret i Retning af at begynde paa en Gravhøj og svinge sig op over Viborg Domkirke helt op til Slaget ved Stiklestad, saa ville alle indrømme, at da skal der ikke saa lidt til for at slaa den Rekord, det ærede Medlem har sat i Retning af at svinge sig op over Skyerne saa langt fra Jorden, som det i det hele lader sig gøre.

Lyngsø: Den ærede Justitsminister forsvarede sin gammeldags Undtagelseslov overfor Jernbanearbejderne med en Henvisning til, at der paa saadanne Pladser altid viser sig en Masse løse Eksistenser. Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at det er vel rigtigt nok, men jeg tror, at dette Uvæsen lod sig dog hemme paa en anden Maade end netop ved den foreliggende Undtagelseslov. Det er jo desværre en sørgelig Kendsgerning, at Entreprenørerne, i hvert Fald en Del af dem, have en Tilbøjelighed til at rekruttere deres Arbejdsstyrke med saakaldte løse Eksistenser, have en Tilbøjelighed til rundt omkring i Landet, i Stedet for at beskæftige Egnens kendte bosiddende Folk, at beskæftige saadanne, der komme forskellige Steder fra, og ikke mindst en Række unge Udlændinge. Man skulde synes, at for saa vidt den ærede Ministers Begrundelse af Undtagelseslovens Opretholdelse var rigtig, maatte disse Bestemmelser, der, som den ærede Minister selv bemærkede, ere gamle og ere praktiserede ved en Række Jernbaneanlæg, have medført, at de løse Eksistensers Antal eller i hvert Fald Ulemperne ved dem vare blevne forringede. Men det har ikke været Tilfældet. Man skulde have ment, at naar